

"AAN ZEE"

door François COOPMAN

In alle stilte verscheen er in Nederland een werk dat vanwege zijn "Oostendse inhoud" onze bijzondere aandacht verdient.

De auteur, Eric DE KUYPER (1), brengt ons taferelen uit zijn kinderjaren en in het bijzonder van de zomervakanties die hij met zijn familie doorbracht in Oostende, kort na de 2e wereldoorlog, toen onze stede zich traagjes herstelde van de zware verwoestingen haar toegebracht door de Luftwaffe, de R.A.F. en de Duitse bezetters.

Achtereenvolgens beschrijft de auteur het leven op een "appartement garni" (garni betekende dat de woning voorzien was van meubelen geschilderd in het afzichtelijk Oostends groen), de strandgenoegens op de "grote strange" (de kinderen speelden de hele dag aan de rand, waar water en zand telkens wisselende patronen schiepen), de eerste tentoonstelling van Chinese kunstvoorwerpen, georganiseerd door missiepaters (omdat China in die tijd weer eens zo nodig door het missiewerk ondersteunde diende te worden op weg naar de bekoring), de grote strandspelen van het dagblad "Le Soir" (het was allemaal doorstoken kaart, steeds wonnen de Oostendenaars). Ook de liefdes perikelen van zijn broer en zus komen aan de beurt ! Zijn zuster werd zelfs verliefd op een rasechte Oostendenaar, gezegend met een hyper romantische engels naam (what's in a name) en zij kwam zo onder de indruk van zijn atletische gaven dat ze in het huwelijk traden, trouwens een zeer gelukkig en vruchtbaar huwelijk.

Deze Oostendse Don Juan doet het nu veel kalmer aan (op alles komt er sleet) en hij zit nu dagelijks te mijmeren in een grote glazen kooi, met weemoed terugblikkend op die zwoele zomeravonden toen hij met zijn "handen-lopen, hoofdstandjes en salto's" het hart veroverde van een Brusselse schone !

Zelfs de "butterpit" komt aan de beurt (een zeldzame verschijning in de Oostendse literatuur) en dat de auteur deze Oostendse wijk situeert als een "dorp ergens buiten Oostende" zal niemand hem kwalijk nemen. Er komen weliswaar nog enkele schoonheidsfoutjes in voor; onze fameuse "drie gapers" noemt hij "het paard" maar de auteur zal als jochie wel onder de indruk gekomen zijn van Leopold II, te paard ! De auteur beweert ook dat de Oostendenaars nooit op het strand kwamen; de "kleine strange", in de zomermaanden volzet door de inwoners van het visserskwartier, zal hij wellicht nooit bezocht hebben.

"Aan Zee" is een werkje dat zeker aan te bevelen is en ook zijn plaats mag innemen in het "Ostendiana Fonds". Het werd uitgegeven door "Sun, Nijmegen, 1988 onder het nummer ISBN 90-9168-281-9, prijs 390 ₣.

(1) Eric DE KUYPER, geboren in 1942 te Brussel, was docent filmtheorie aan de Universiteit van Nijmegen. Hij is thans onderdirecteur van het Nederlands Filmmuseum. Hij publiceerde talloze artikelen en essays over film, opera, dans en media in diverse Franse en Nederlandse tijdschriften, o.a. in Versus waarvan hij redacteur is. Eerder verscheen van zijn hand "Filmische Hartstochten", een studie naar de hedendaagse verschijningsvorm van de liefde. Hij maakte ook drie films : "Casta Diva", "Naughty Boys" en "A Strange Love Affair".